

Sygn. akt : VU 165/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku R. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania R. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 18 grudnia 2012 roku

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 18 grudnia 2012 roku znak (...), w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy R. J. prawo do emerytury od dnia (...),

II. stwierdza, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

Sygn. akt VU 165/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 18 grudnia 2012r. odmówił R. J. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że zgodnie z treścią art.184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004r., nr 39, poz. 353 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 tej ustawy, jeżeli w dniu wejścia ustawy czyli w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych,
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27

Przy czym wskazał, iż art. 184 ust. 2 ww. ustawy emerytury stanowi, że emerytura taka przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego (lub złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu Państwa).

Wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki nabycia prawa do emerytury ustala się natomiast - na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia – pracownik (mężczyzna), który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, uzyskuje prawo do emerytury jeżeli ukończył 60 lat, ma 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie udowodnił żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych, gdyż nie uwzględniono mu do pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w

- (...)Spółdzielni (...) w G.od 1 lutego 1985r. do 2 czerwca 1992r.

- (...)Gospodarstwie (...)G.Zakład (...)

- Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w K. od 1 lipca 1997r. do 30 września 1997r.

- w Przedsiębiorstwie (...)od 1 października 1992r. do 30 czerwca 1997r. i od 1 października 1997r. do 31 grudnia 1998r. gdyż w świadectwach pracy w szczególnych warunkach podawano błędną kwalifikację charakteru pracy wnioskodawcy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca R. J. wnosząc o jej zmianę przez przyznanie mu prawa do emerytury.

Na uzasadnienie swojego stanowiska podał, że spełnił warunek przepracowania 15 lat w warunkach szczególnych, wykonywał bowiem prace operatora sprzętu ciężkiego w okresach pracy nieuwzględnionych przez organ rentowy. Ponadto domagał się zaliczenie mu do okresów pracy szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) od 16 sierpnia 1977r. do 30 listopada 1978r. i (...) od 1 grudnia 1978r. do 30 kwietnia 1989r. – kiedy to wykonywał prace ślusarza na wydziale remontów hutniczych.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o jego oddalenie. W uzasadnieniu organ rentowy podtrzymał w całości argumenty przedstawione w zaskarżonej decyzji. Nie odniósł się natomiast do żądania uznania za okres pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia wnioskodawcy w (...).

Sąd ustalił:

R. J. urodził się (...)

Na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał ponad 28 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W dniu 11 grudnia 2012r. ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wnioski o emeryturę. W dniu złożenia wniosku nie był członkiem OFE.

Skarżoną decyzją z dnia 18 grudnia 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił R. J. prawa do emerytury.

(bezsporne)

Wnioskodawca był zatrudniony w:

1. od 16 sierpnia 1977r. do 30 listopada 1978r. **(1 rok-3miesiące-5 dni)** w (...) Sp. z o.o.w P.(poprzednia nazwa Zakłady (...)w P.) jako ślusarz na wydziale remontów (...)

2. od 1 grudnia 1978r. do 2 maja 1981r. (2-5-2) w (...) Zakład (...) w L. Wydział (...) na terenie Huty (...) w Ż. na stanowisku ślusarza

- w obu tych zakładach pracował przy remontach: pieców konwertorowych, anodowych, szybowych i gardzielowych, kesonów, przy urządzeniach na odpylni, przy chłodziarkach do oczyszczania wytopu miedzi, przy rurociągach doprowadzających i odprowadzających powietrze na oddziałach produkcyjnych huty - jego obowiązki polegały na wyburzaniu wymurówki przy piecach, demontażu i montażu elementów tych urządzeń i wymianie ich panczerzy, przygotowywaniu materiałów dla spawacza i pomocy przy ich wstępnym montażu. Prace te wykonywał na oddziałach produkcyjnych huty pracujących w ruchu ciągłym - stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie wykonywał żadnych innych obowiązków.

dowody:

- akta osobowe:

(...): karta obiegowa zmiany, umowa o pracę z 1.12.1978r, angaże z 14.07.1979r. i 1 .01.1981r, przekazanie z (...) do (...) z 25.11.1978r, świadectwo pracy z 1.05.1981r.;

(...) przekazanie z 25.11.1978r., świadectwo pracy z 28.03.2001r., świadectwo pracy z 30.11.1978r.

- zeznania świadków: protokół z 27.03.2013r.

J. K. - 00:57:20 - 01:02:43;

J. B. (1) - 00:37:24-00:45:08

- wyjaśnienia wnioskodawcy: protokół z 29.05.2013r. – 00:01:26 - 00:13:53

- akta ZUS: kap. pocz.: świadectwo pracy k.9-11

3. od 6 maja 1981r. do 31 stycznia 1985r. **(3-8-26)** w (...)G.Zakład (...) na stanowisku operatora sprzętu przeładunkowego - pracował jako operator sprzętu ciężkiego takiego jak: koparki i ładowarki kołowe samojezdne - przy załadowywaniu i rozładowywaniu wagonów, i transportowaniu tych materiałów, wykonywał prace ziemne. Czynności te wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

dowody:

- kopia akt osobowych: skierowanie do pracy w charakterze operatora sprzętu ciężkiego, angaże, listy płac, zaświadczenie o pracy w szczególnych warunkach, świadectwo pracy z 31.01.1985r, umowa o pracę z 5.05.1981r., zapotrzebowanie – pismo do UG w G. o zgodę na zatrudnienie, skierowanie do pracy z 5.05.1981r.,

- zeznania świadków: protokół z 27.03.2013r.

J. H. 00::27:07-00:30:59

R. Z. 00:32:01- 00:37:03

- wyjaśnienia wnioskodawcy: protokół z 29.05.2013r. – 00:01:26 - 00:13:53

- akta ZUS: kap. pocz.: świadectwo pracy k. 12; akta em.: świadectwo pracy w szczególnych warunkach k.6

4. od 1 lutego 1985r. do 29 września 1992r (minus okres urlopu bezpłatnego od 1 października 1990r. do 30 września 1991r. i od 2 czerwca 1992r. do 29 września 1992r. czyli **5-7-29**) w (...)Spółdzielni (...) w G.jako operator ładowacz-kierowca

- pracował jako operator sprzętu ciężkiego w postaci koparko-ładowarki kołowej samojezdnej - przy załadowywaniu i rozładowywaniu wagonów z materiałami sypkimi tj. wapnem, węglem, cementem, oraz przy pracach ziemnych (wykonywaniu wykopów, równaniu terenu) Czynności te wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Sporadycznie 3-4 razy w ciągu miesiąca zawoził ludzi na miejsce pracy samochodem typu Ż. – co zajmowało mu 1 godzinę, po czym wracał do bazy i wykonywał prace koparko-ładowarką.

dowody:

- akt osobowe: świadectwo pracy, zaświadczenie o pracy w szczególnych warunkach

- zeznania świadków: protokół z 27.03.2013r.

B. C. 00:11:46-00:19:05

E. F. 00:19:33-00:26:44

- wyjaśnienia wnioskodawcy: protokół z 29.05.2013r. – 00:01:26 - 00:13:53

- akta ZUS: kap. pocz. świadectwo pracy k. 13; akta em. zaświadczenie o pracy w szczególnych warunkach k.5

5. od 1 października 1992r. do 30 czerwca 1997r. w Przedsiębiorstwie (...) przy czym od 1 stycznia 1993r. na stanowisku operatora żurawia pływającego oraz od 1 października 1997r. do 24 maja 2001r. na stanowisku operatora żurawia (okres liczony do 31 grudnia 1998r. łącznie: 5-9-0

- pracował jako operator sprzętu ciężkiego w postaci dźwigu pływającego, był to dźwig zamontowany na promie i służył do prac ziemnych wykonywanych w korytach rzek, przy ich brzegach i zbiornikach wodnych – w szczególności wykorzystywany był przy pogłębianiu portów i rzek, przy układaniu larsenów przez grupę kafarową, przy wzmacnianiu brzegów, przy układaniu faszyny, zrzucaniu ziemi i piasku, ponadto pracował jako operator dźwigu gąsienicowego przy załadunku o rozładunku materiałów służących do wykonywania tych prac oraz innych pracach ziemnych (wykonywaniu wykopów, równaniu terenu). Prace te wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zaś w okresie zimowym od grudnia do marca każdego roku, w czasie wyjątkowo silnych mrozów wykonywał prace w porcie przy remontach dźwigów i sprzętu oraz przy udrażnianiu przepływu dla promu.

Wobec czego łączny okres pracy w szczególnych warunkach w tym zakładzie po odliczeniu okresu od 1 października 1992r. do 31 grudnia 1992r. (zatrudniony był jako ślusarz) i 5 x po 4 miesiące w każdym roku od 1993-1997 i 3 miesiące 1998r. pracy zimą przy remontach sprzętu to **3 lata i 3 miesiące.**

dowody:

- akt osobowe: umowy o prace z 1.10.1997r., angaże, świadectwo pracy z 31.12.1992r., z 30.06.1997r. i z 24.05.2001r., świadectwo pracy w szczególnych warunkach z

- zeznania świadków: protokół z 27.03.2013r.:

J. B. (2) 00:37:24-00:45:08,

B. G. 00:45:53-00:52:17

B. K. 00:52:37-00:56:55

- wyjaśnienia wnioskodawcy: protokół z 29.05.2013r. – 00:01:26 - 00:13:53

- akta ZUS: kap. pocz. świadectwa pracy k. 15 i 18, . zaświadczenie o pracy w szczególnych warunkach k. 16; akta em.: świadectwo pracy k.8, 11, świadectwo pracy w szczególnych warunkach k.10,

6. od 1 lipca 1997r. do 30 września 1997r. w (...) Przedsiębiorstwie (...)w K.na stanowisku operatora sprzętu – został tam przekazany na okres **3 miesiący** z (...)w związku z usuwaniem skutków powodzi, miał umowę o pracę zawartą na czas określony

- pracował wówczas jako operator koparki gaśnicowej wykonywał prace ziemne przy wykonywaniu wykopów, równaniu terenu itp. Prace te wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

dowody:

- akt osobowe z zatrudnienia w(...):świadectwo pracy z 30.09.1997r.

- wyjaśnienia wnioskodawcy: protokół z 29.05.2013r. – 00:01:26 - 00:13:53

- akta ZUS: kap. pocz. świadectwo pracy k. 17

Sąd zważył:

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią art.184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004r., nr 39, poz. 353 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 tej ustawy, jeżeli w dniu wejścia ustawy czyli w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych,

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27

Przy czym art. 184 ust. 2 ww ustawy stanowi, że emerytura taka przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego (lub złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu Państwa).

Wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki nabycia prawa do emerytury ustala się natomiast - na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W sprawie bezspornym był fakt, iż w dacie wydania decyzji przez ZUS wnioskodawca miał ukończone 60 lat i wymagany okres zatrudnienia 25 lat, nie był członkiem OFE.

Sporną kwestią wymagającą ustalenia sądu było natomiast to, czy wnioskodawca posiada nadto 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zdaniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony nie spełnia tego warunku, ponieważ nie udokumentował 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy wskazał, że przedłożone przez wnioskodawcę zaświadczenia o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach zawierają nieprawidłowe dane dotyczące kwalifikacji wykonywanej przez niego pracy i podstawy prawnej.

Natomiast według wnioskodawcy te okresy zatrudnienia winny zostać uznane za okresy pracy w szczególnych warunkach wraz z dodatkowym okresem zatrudnienia w (...) i (...).

Z treści § 21 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń wynika, że jeżeli pracownik ubiega się o przyznanie emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, zaświadczenie zakładu pracy powinno stwierdzać charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie takiej emerytury. W świetle natomiast § 2 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W świetle ugruntowanych już poglądów wyrażanych w orzecznictwie Sądu Najwyższego, powyższe ograniczenia dowodowe obowiązują jedynie w postępowaniu przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie okresów pracy w szczególnych warunkach także w oparciu o inne dowody” (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984r., III UZP 48/84). W orzeczeniu z dnia 27 maja 1985r. (III UZP 5/85) Sąd Najwyższy wyraźnie wskazał, że „w postępowaniu odwoławczym przed (...) okręgowymi sądami pracy i ubezpieczeń społecznych w sprawach o świadczenia emerytalno – rentowe dopuszczalne jest przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków na okoliczność zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jeżeli zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy z powodu likwidacji zakładu pracy lub zniszczenia dokumentów dotyczących takiego zatrudnienia. Z kolei w uchwale z dnia 10 marca 1984r. Sąd Najwyższy orzekł, że „okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przewidziane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (...) mogą być ustalone w postępowaniu odwoławczym także innymi środkami dowodowymi niż zaświadczenie zakładu pracy” (III UZP 6/84).

Wnioskodawca przedstawił dokumenty, które potwierdzały charakter wykonywanej przez niego w obu spornych okresach pracy. Zawierały one jednak nieścisłości – to w powiązaniu z treścią złożonych przez świadków zeznań, zgodnych i jednoznacznych oraz w świetle wyjaśnień wnioskodawcy oraz dokumentów z akt osobowych, nie ma wątpliwości, iż stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał on prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych – ujętych w wykazie A dział V pkt 3 załącznika nr 1 do rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983r. Dz. U. nr 8, poz. 43 ze zm. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w okresach:

- od 16 sierpnia 1977r. do 30 listopada 1978r.- okres **1 roku, 3miesiące i 5 dni**
- od 6 maja 1981r. do 31 stycznia 1985r.- okres **3 lat, 8 miesięcy i 26 dni**
- od 1 lutego 1985r. do 29 września 1992r (minus okres urlopu bezpłatnego) okres **5 lat, 7 miesięcy i 29 dni**
- od 1 stycznia 1993r. do 30 czerwca 1997r. w Przedsiębiorstwie (...) (z wyłączeniem okresów zimowych) - **3 lata i 3 miesiące.**
- od 1 lipca 1997r. do 30 września - okres **3 miesięcy**

Przy ustalaniu tych okresów sąd nie uwzględnił okresów urlopów bezpłatnych – bo praca nie była wykonywana oraz okresu pracy ślusarza w (...) – bo nie jest to praca w szczególnych warunkach a nadto okresów w czasie zatrudnienia w tym zakładzie kiedy w sezonie zimowym pracował przy remontach sprzętu – bo tego rodzaju okresy nie są okresami pracy w szczególnych warunkach wykonywanych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zaś od 16 sierpnia 1977r. do 30 listopada 1978r. (**1 rok-3miesiące-5 dni**) i od 1 grudnia 1978r. do 2 maja 1981r. (**2 lata, 5 miesięcy i 5 dni**) - prace ujęte w wykazie A dziale XIV pkt 25 załącznika nr 1 do rozporządzenia RM z dnia 7 lutego 1983r. Dz. U. nr 8, poz. 43 ze zm. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze tj. bieżącą konserwację agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Sąd uznał te okresy, mimo, że w postępowaniu przed organem rentowym wnioskodawca nie wykazywał, zbyła to praca w szczególnych warunkach, a żądanie wprost zaliczenia ich do okresów pracy w szczególnych warunkach wnioskodawca złożył dopiero w odwołaniu – miał bowiem na uwadze, iż okresy te były wskazywane jako okresy zatrudnienia i rzeczą organu rentowego, a tym bardziej sadu było dokonanie prawidłowej oceny tego zatrudnienia. Rozpoznaniu bowiem podlega żądanie wnioskodawcy przyznania mu prawa do emerytury, a nie konkretnych okresów pracy w szczególnych warunkach.

Na podstawie zgromadzonych dowodów nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca ma **łącznie 15 lat, 7 miesięcy i 2 dni** okresów pracy w szczególnych warunkach, a skoro spełnia on nadto inne przesłanki wymagane dla nabycia prawa do emerytury w wieku obniżonym (60 lat), spełnia wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury i zaskarżona decyzja odmowna musi podlegać zmianie.

W związku z powyższym sąd na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 kpc zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 18 grudnia 2012r. znak (...) i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia (...) (tj. od dnia ukończenia 60 roku życia).

W punkcie II wyroku, sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

Zgodnie z treścią art. 118 pkt. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – w przypadku ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego – organ rentowy wydaje decyzję w terminie 30 dni, przy czym za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się dzień wpływu do Zakładu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Przepis art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych - stanowi, że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

W rozpoznawanej sprawie okoliczności niezbędne do przyznania wnioskodawcy prawa do żadanego świadczenia zostały wyjaśnione na etapie postępowania sądowego. Dopiero bowiem w wyniku przesłuchania świadków i samego wnioskodawcy oraz analizy dokumentacji zawartej w aktach osobowych możliwe było dokonanie oceny charakteru prac wykonywanych przez skarżącego w spornym okresie zatrudnienia i zakwalifikowania tych prac według obowiązującego wykazu A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Reasumując, sąd uznał, iż - wydając decyzję w dniu 18 grudnia 2012r. - organ rentowy nie popełnił błędu, skutkującego odpowiedzialnością za opóźnienie w przyznaniu świadczenia. W tym stanie rzeczy, sąd orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku.